

4. Når Fællesskabets retsinstanser annullerer en retsakt udstedt af en institution, påhviler det i medfør af traktatens artikel 176 denne institution at gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger. Såfremt en afgørelse truffet af en udvælgelseskomité er blevet annulleret på grund af manglende begrundelse og en retsstridig fremgangsmåde, indebærer dommens opfyldelse en genoprettelse af situationen, som den var, førend de af Fællesskabets retsinstanser kritiserede omstændigheder indtrådte. Hvis administrationen imidlertid af grunde, som den ikke er herre over, ikke kan nedsætte udvælgelseskomitéen på ny med dennes oprindelige sammensætning, kan den i det ene øjemed at sikre kontinuiteten i Fællesskabets administration udskifte visse medlemmer, hvorved det dog skal sikres, at situationen afviger så lidt som muligt fra den oprindelige situation.
5. De vurderinger, som en udvælgelseskomité foretager, når den bedømmer ansørgernes egnethed, kan kun efterprøves af Fællesskabets retsinstanser i tilfælde af åbenbar krænkelse af de regler, der gælder for udvælgelseskomitéens arbejde.

RETTENS DOM (Tredje Afdeling)
15. juli 1993^{*}

I de forenede sager T-17/90,

Erminia Camara Alloisio m.fl.,

T-28/91,

Erminia Camara Alloisio m.fl.,

og T-17/92,

Heidrun Blieschies m.fl.,

* Processprog: fransk.

tjenestemænd i Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved advokaterne Marcel Slusny og Olivier-Marie Slusny, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt,

sagsøgere,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Sean van Raepenbusch og Ana Maria Alves Vieira, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos Nicola Anecchino, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om for det første annullation af Kommissionens afgørelse af 26. juni 1989 om at genoptage udvælgelsesprocedure KOM/B/2/82, for det andet annullation af udvælgelseskomitéens afgørelser om ikke at give sagsøgerne adgang til prøverne i forbindelse med nævnte udvælgelsesprøve og for det tredje om, at Kommissionen tilpligtes at betale erstatning,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J. Biancarelli, og dommerne B. Vesterdorf og R. García-Valdecasas,

justitssekretær: H. Jung,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 18. maj 1993,

afsagt følgende

Dom

Sagens faktiske omstændigheder

- 1 Sagsøgerne hører til en gruppe tjenestemænd og ansatte i Kommissionen, som i december 1984 anlagde sager ved Domstolen med påstand om annullation af de afgørelser, som udvælgelseskomitéen for den interne udvælgelsesprøve KOM/B/2/82 havde truffet om ikke at give dem adgang til prøverne i forbindelse med denne udvælgelsesprøve. Denne var blevet afholdt med henblik på at oprette en reserveliste over assistenter, sekretariatsassistenter og tekniske assistenter, hvis stillingsgruppe omfattede lønklasse 5 og 4 i kategori B.
- 2 Domstolen annullerede ved to domme af 11. marts 1986 (sag 293/84, Sorani m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 967, og sag 294/84, Adams m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 977) de nævnte afgørelser med den begrundelse, at sagsøgerne ikke havde haft mulighed for at tage stilling til de udtalelser, som deres administrativt overordnede havde fremsat om dem over for udvælgelseskomitéen. På baggrund af disse domme indkaldte udvælgelseskomitéen i juni 1986 de pågældende ansøgere, for at de kunne besvare de samme spørgsmål, som tidligere var blevet stillet deres administrativt overordnede. Ved skrivelser af 11. juli 1986 fik ansøgerne meddelelse om, at man fastholdt afgørelserne om ikke at give dem adgang til prøverne.
- 3 Efter klage fra en række ansøgere over disse afgørelser af 11. juli 1986 indkaldte udvælgelseskomitéen dem for anden gang for at give dem mulighed for at tage stilling til de svar, som deres administrativt overordnede havde givet på udvælgelseskomitéens spørgsmål. Ved skrivelse af 12. februar 1987 fik de pågældende tjenestemænd meddelelse om, at udvælgelseskomitéen ikke havde fundet anledning til at ændre den afgørelse, den havde truffet over for dem, og som var blevet meddelt dem den 11. juli 1986. På denne baggrund anlagde de pågældende på ny sag.
- 4 Ved dom af 28. februar 1989 (forenede sager 100/87, 146/87 og 153/87, Basch m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 447) annullerede Domstolen udvælgelseskomitéens afgørelser om ikke at give sagsøgerne adgang til prøverne, idet disse afslag var utilstrækkeligt begrundet, og udvælgelseskomitéens fremgangsmåde var retsstridig.

- 5 For at opfylde denne dom besluttede direktøren for Kommissionens Personaledirektorat at opfordre udvælgelseskomitéen til at genoptage sit arbejde fra og med det stadium, hvor Domstolen havde anset dens fremgangsmåde for retsstridig.
- 6 Ved notat af 26. juni 1989 underrettede han sagsøgerne herom. Notatet er sålydende:

»Vedr.: Genoptagelse af udvælgelsesprocedure KOM/B/2/82 til opfyldelse af Domstolens dom af 28. februar 1989 i de forenede sager 100/87, 146/87 og 153/87. Meddelelse til de sagsøgere, der har fået medhold.

For at efterkomme Domstolens dom af 28. februar 1989 har ansættelsesmyndigheden besluttet at lade udvælgelseskomitéen for den interne udvælgelsesprøve, som De har ansøgt om at måtte deltage i, vedrørende overgang fra kategori C til kategori B, genoptage arbejdet fra og med det stadium, på hvilket udvælgelseskomitéens fremgangsmåde for Deres vedkommende er kendt retsstridig af Domstolen.

Med henblik herpå vil udvælgelseskomitéen snarest blive nedsat på ny med sin oprindelige sammensætning i det omfang, det overhovedet er muligt, og komitéen vil genoptage sit arbejde under hensyn til dommen af 28. februar 1989.

De ansøgere, der får adgang til prøverne, vil ad sædvanlig tjenestevej få meddelelse om, hvornår disse finder sted.

Disse prøver, som anført i bestemmelserne for udvælgelsesprøve KOM/B/2/82 under punkt III, stk. 1, vil følge en adgangsprøve bestående af:

- a) En fornyet gennemgang af ansøgernes personaleakter, således som disse forelå, da udvælgelsesprøven indledtes.

b) En samtale med ansøgerne for at vurdere, i hvilket omfang deres kundskaber og erfaringer forud for den 25. oktober 1982 svarede til udførelsen af opgaver på kategori B-niveau.

c) En samtale med deres overordnede på daværende tidspunkt i det omfang, hvor udvælgelseskomitéen skønner dette nødvendigt for at kunne vurdere deres kvalifikationer i relation til udførelse af opgaver i kategori B. Det præciseres, at ansøgerne har mulighed for at bede udvælgelseskomitéen supplere sine oplysninger ved at henvende sig til tjenestemænd, som før den 25. oktober 1982 har haft en overordnet funktion eller tilsynsfunktion i forhold til ansøgerne.

...«.

7 Den 7. september 1989 holdtes der møde mellem på den ene side repræsentanterne for de forskellige fagforeninger for tjenestemænd, som de ansøgere til udvælgelsesprøve KOM/B/2/82, der var omfattet af den ovennævnte dom i sagen Basch m.fl. mod Kommissionen, var medlemmer af, og på den anden side Kommissionen ved dennes personaledirektør.

8 I fortsættelse af dette møde sendte personaledirektøren den 8. september 1989 et notat til fagforeningsrepræsentanterne. Notatet lød som følger:

»På ovennævnte møde havde vi lejlighed til i fællesskab at drøfte fremgangsmåden vedrørende behandlingen af de ansøgere til KOM/B/2/82, der berøres af Domstolens dom af 28. februar 1989 (sagsøgerne).

Ved denne dom placeres ansøgerne på det stadium i proceduren, på hvilket Domstolen konstaterede, at der var sket en fejl (manglende begrundelse for afgørelserne om ansøgernes adgang til prøverne).

Under disse omstændigheder — som de 28 ansøgere samt udvælgelseskomitéens medlemmer personligt er blevet underrettet om — vil udvælgelseskomitéen

afgøre, om ansøgerne skal have adgang til prøverne, efter samtaler med deres respektive administrativt overordnede. Ansøgerne vil i øvrigt få mulighed for at anmode udvælgelseskomitéen om at høre andre overordnede, som de måtte udpege. Derefter vil udvælgelseskomitéen høre ansøgerne selv under en samtale, som ligeledes vil danne grundlag for dens stillingtagen.

De betingelser for at få adgang til prøverne, der gjaldt for ansøgerne på det pågældende tidspunkt, vil blive genskabt (f.eks. uddannelse). Udvalgskomitéen vil så vidt muligt få sin oprindelige sammensætning, hvilket er i fuldstændig overensstemmelse med såvel praksis som retspraksis på området.

Med hensyn til den referenceperiode, der skal tages i betragtning ved afgørelsen af, om ansøgerne skal have adgang til prøverne, vil det være perioden, der slutter den 25. februar 1982, eller hvis det skønnes rimeligt, den dato indtil hvilken kvalifikationer hos de andre ansøgere, som ikke har indgivet klage, eller som har bestået, blev bedømt.

Jeg har noteret mig — og deler — personalerepræsentanternes ønske om, at udvalgskomitéen så hurtigt som muligt genoptager arbejdet (*NB*: i princippet den 15.9.1989). Jeg vil ligeledes underrette P. om det fremsatte ønske om, at man undersøger muligheden for, at personer, der har bestået prøven, og som måtte blive udnævnt senere, kan få deres karriere genoprettet, således at spørgsmålet kan afgøres i god tid, inden der udarbejdes en liste over beståede ansøgere.«

- 9 Derefter blev ansøgerne på ny indkaldt af udvalgskomitéen i løbet af oktober, november og december 1989 for at blive gjort bekendt med navnet på deres bedømmer og navnet på de tjenestemænd, der var deres tilsynsførende. Herudover spurgte udvalgskomitéen dem, om de ønskede, at komitéen hørte andre personer, der kunne vurdere deres faglige kvalifikationer, og som komitéen eventuelt ikke kendte.
- 10 Ifølge Kommissionen foretog udvalgskomitéen efter disse samtaler en høring af de omhandlede personer, bortset fra dem, der var døde, udtrykkeligt nægtede at medvirke, eller som ikke havde svaret efter tre anmodninger. Efter afslutningen af disse høringer påbegyndte udvalgskomitéen behandlingen af spørgsmålet om adgang til udvalgsprøven. Otte ansøgere fik adgang.

- 11 Før afslutningen af denne fase havde formanden for Syndicat des fonctionnaires européens (SFE) i henhold til behørig fuldmagt ved skrivelse af 18. september 1989 indgivet en klage på de pågældende ansøgers vegne i medfør af artikel 90, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter benævnt »vedtægten«) over notatet af 26. juni 1989 fra personalelederen om genoptagelse af proceduren vedrørende den interne optagelsesprøve KOM/B/2/82; klagerne krævede herudover at blive anset for at have adgang til at deltage i prøverne uden yderligere formaliteter og at få erstatning for det tab, som de mente at have lidt.
- 12 Den 20. december 1989 afviste Kommissionen klagerne ved afgørelser meddelt de klagende ved notater af 22. december 1989, som disse modtog mellem den 8. og 10. januar 1990.
- 13 Ved stævning indgivet til Rettens Justitskontor den 9. april 1990 har klagerne indbragt den første af nærværende sager (sag T-17/90).
- 14 Ved skrivelser af 8. august 1990 fik de senere sagsøgere i sag T-28/91 meddelelse om, at de ikke fik adgang til prøverne.
- 15 Mellem den 31. oktober og 6. november 1990 indgav de ansøgere, der ikke havde fået adgang, klager, der blev registreret i Kommissionens Generalsekretariat mellem den 31. oktober og 7. november 1990, og ifølge hvilke de krævede, at udvælgelseskomitéens og administrationens afgørelser om ikke at give dem adgang til at deltage i prøven, skulle annulleres, og at ansøgerne skulle anses for at »have adgang til prøverne uden yderlige omstændigheder«. De krævede ligeledes erstatning for en påstået økonomiske og ikke-økonomisk skade.
- 16 Disse klager blev ikke udtrykkelig besvaret. Imidlertid konstaterede fællesudvalget for tjenestegrene, der havde til opgave at undersøge de nævnte klager, på sit møde den 6. marts 1991, at ansøgerne, før de var til samtale med udvælgelsesko-

mitéen, ikke var blevet informeret om indholdet af de bemærkninger, som deres overordnede eller de af dem selv udpegede personer var fremkommet med. Administrationen meddelte derfor ved skrivelser af 13. marts 1991 ansøgerne, at de ville blive indkaldt til en ny samtale med udvælgelseskomitéen.

- 17 Disse samtaler fandt sted i april 1991. Efterfølgende bekræftede udvælgelseskomitéen de tidligere afgørelser, hvorved der var givet adgang til prøven og gav yderligere fire ansøgere adgang til prøven, nærmere betegnet Camera-Lampitelli, Kottowski, Lutz og Seube.
- 18 Sag T-28/91 blev anlagt den 30. april 1991.
- 19 Ved skrivelser af 28. maj 1991 blev de senere sagsøgere i sag T-17/92 underrettet om udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give dem adgang til prøverne med den begrundelse, at de ikke var i besiddelse af »de krævede egenskaber med hensyn til overblik samt tilstrækkeligt initiativ.«
- 20 Mellem den 30. juli og den 6. august 1991 klagede de pågældende over disse afgørelser. Da der ikke blev svaret, kunne disse klager anses for stiltiende afvist ved udløbet af fristen i vedtægtens artikel 90, stk. 2. Administrationen har imidlertid meddelt en udtrykkelig afvisning den 14. april 1992 for så vidt angår syv af klagerne.
- 21 Sag T-17/92 blev herefter anlagt den 24. februar 1992.

Retsforhandlinger

- 22 Ved kendelse af 6. februar 1992 forenede Retten sag T-17/90 og T-28/91 med hensyn til den skriftlige og mundtlige forhandling samt dommen. Ved samme

kendelse besluttede Retten for så vidt angår sag T-28/91 i medfør af procesreglementets artikel 114, stk. 4, at henskyde en af Kommissionen nedlagt afvisningspåstand til afgørelse i forbindelse med sagens realitet.

- 23 Ved kendelse af 23. november 1992 forenede Retten sag T-17/90 og T-28/91 med sag T-17/92 med hensyn til den skriftlige og mundtlige forhandling samt dommen. Ved kendelse af 28. april 1993 forenede Retten de forenede sager T-17/90, T-28/91 og T-17/92 med sag T-27/92 med hensyn til den mundtlige forhandling.
- 24 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Tredje Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisoptagelse. Retten har imidlertid opfordret Kommissionen til at fremkomme med visse oplysninger vedrørende udvælgelseskomitéens sammensætning efter den ovennævnte dom i sagen Basch m.fl. mod Kommissionen. Retten har ligeledes anmodet Kommissionen om at fremlægge visse dokumenter vedrørende proceduren i forbindelse med adgangen til udvælgelsesprøven. Kommissionen har imødekommet Rettens anmodninger indenfor de fastsatte frister. Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret Rettens spørgsmål i det offentlige retsmøde den 18. maj 1993.

Parternes påstande

Sag T-17/90

- 25 I denne sag har sagsøgerne nedlagt følgende påstande:

- 1) Afgørelsen af 26. juni 1989, truffet af direktøren for Personaledirektoratet, V., annulleres.
- 2) Det bestemmes, at sagsøgerne uden yderligere omstændigheder gives adgang til udvælgelsesprøve KOM/B/2/82.

- 3) Det bestemmes, at de sagsøgere, der måtte blive udnævnt, udnævnes med tilbagevirkende gyldighed, således at de fra og med 1982 får de samme fordele som de ansøgere, der allerede er udnævnt eller forfremmet.
- 4) Sagsøgte tilpligtes at betale 200 000 BFR i erstatning henholdsvis godtgørelse for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgerne har lidt som følge af deres forsinkede karriereforløb, idet der tages forbehold for ændring af beløbet under sagen.
- 5) Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

26 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- 1) Afvisning, subsidiært frifindelse.
- 2) Der træffes afgørelse om sagens omkostninger efter de derom gældende regler.

Sag T-28/91

27 I denne sag har sagsøgerne nedlagt følgende påstande:

- 1) Afgørelsen af 26. juni 1989, truffet af direktøren for Personaledirektoratet, V., annulleres.
- 2) Det bestemmes, at udvælgelseskomitéen ikke skal foretage nogen fornyet vurdering, heller ikke den, der er bebuddet i T.'s skrivelse af 13. marts 1991.
- 3) Det bestemmes, at sagsøgerne uden yderligere omstændigheder gives adgang til udvælgelsesprøve KOM/B/2/82.

- 4) Det bestemmes, at de sagsøgere, der måtte blive udnævnt, udnævnes med tilbagevirkende gyldighed, således at de med virkning fra den 20. februar 1982 får de samme fordele som de ansøgere, der allerede er udnævnt eller forfremmet.
- 5) Sagsøgte tilpligtes at betale 200 000 BFR i erstatning til hver af sagsøgerne, idet der tages forbehold for ændring af beløbet under sagen.
- 6) Sagsøgte tilpligtes at betale 100 000 BFR i godtgørelse for ikke-økonomisk skade til hver sagsøger, idet der tages forbehold for ændring af beløbet under sagen.
- 7) Sagsøgte tilpligtes at betale renter på 8% af erstatningsbeløbet med virkning fra det tidspunkt, hvor klagerne blev indgivet i sag T-17/90.
- 8) Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

28 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- 1) Afvisning, subsidiært frifindelse.
- 2) Der træffes afgørelse om sagens omkostninger efter de derom gældende regler.

Sag T-17/92

29 I denne sag har sagsøgerne nedlagt følgende påstande:

- 1) Afgørelsen fra udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve KOM/B/2/82 om ikke at give dem adgang til prøverne, efter at udvælgelsesproceduren var genoptaget, annulleres.

- 2) Der gives under alle omstændigheder sagsøgerne adgang til udvælgelsesprøve KOM/B/2/82 uden yderligere formaliteter, og uden at der gennemføres nogen uddannelse eller sker en vurdering af denne uddannelse, idet sagsøgerne opføres på egnethedslisten.

- 3) Sagsøgerne tillægges med tilbagevirkende gyldighed fra den 20. februar 1982 de samme rettigheder som de udnævnte eller forfremmede ansøgere.

- 4) Sagsøgte tilpligtes at betale 200 000 BFR i erstatning for økonomisk skade til hver af sagsøgerne, idet der tages forbehold for ændring af beløbet under sagen.

- 5) Sagsøgte tilpligtes at betale 100 000 BFR i godtgørelse for ikke-økonomisk skade til hver af sagsøgerne, idet der tages forbehold for ændring af beløbet under sagen.

- 6) Sagsøgte tilpligtes at betale 8% i rente af erstatningsbeløbene med virkning fra den første klage i den procedure, der gav anledning til sag 294/84.

- 7) Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

30 Kommissionen har nedlagt følgende påstand:

- 1) Frifindelse.

- 2) Der træffes afgørelse om sagens omkostninger efter de derom gældende regler.

Sag T-17/90

Formaliteten

Parternes argumentation

- 31 Kommissionen har for det første anført, at personaledirektørens afgørelse af 26. juni 1989 ikke indeholder et klagepunkt i forhold til sagsøgerne efter vedtægtens artikel 90, stk. 2, eftersom afgørelsen kun er en forberedende akt.
- 32 I det foreliggende tilfælde havde den anfægtede afgørelse ifølge Kommissionen til formål at genoptage en udvælgelseskomité's arbejde. Som forberedende akt, der indgår som en del af proceduren for bedømmelse af ansøgerne i en udvælgelsesprøve, kan den ifølge Domstolens retspraksis kun gyldigt anfægtes i tilfælde, hvor et søgsmål er rettet mod udvælgelseskomitéens endelige afgørelse.
- 33 Kommissionen har for det andet gjort gældende, at i tilfælde som det foreliggende, hvor tjenestemænd søger at opnå, at ansættelsesmyndigheden træffer en afgørelse i forhold til dem — i dette tilfælde, at den giver dem adgang til en udvælgelsesprøve uden yderligere omstændigheder, at den påtager sig at »tillægge dem samme rettigheder som de allerede beståede eller forfremmede ansøgere« med virkning fra 1982, samt at den yder en erstatning for den skade, deres karriere påstås at have lidt — skal den administrative procedure indledes med en ansøgning fra de pågældende til ansættelsesmyndigheden om at træffe sådan afgørelse, jf. vedtægtens artikel 90, stk. 1. Det er kun, når en sådan ansøgning afslås, at ansøgerne efter udløbet af en ny frist på tre måneder kan anlægge sag mod ansættelsesmyndigheden, jf. artikel 90, stk. 2. Ifølge Kommissionen bør sagen ligeledes afvises på dette grundlag, »da der ikke forud for sagsanlægget har foreligget en klage over afvisningen af de ansøgninger, som fremførtes i klagerne af 22. september 1989«.
- 34 Kommissionen har for det tredje henvist til, at en sagsøger ikke kan kræve en erstatning, der støttes på en institutions ulovlige afgørelse, når sagen om

annullation af denne afgørelse skal afvises. Afvisningen af et annullationssøgsmål, hvortil der knytter sig et krav om erstatning, medfører også afvisning af dette.

- 35 Sagsøgerne har hertil for det første anført, at personaledirektørens afgørelse af 26. juni 1989 faktisk indeholder et klagepunkt i forhold til dem, når henses til, at da det ikke var muligt at nedsætte udvælgelseskomitéen, skulle de have haft adgang til udvælgelsesprøven uden yderligere omstændigheder. Sagsøgerne bestrider i denne henseende Kommissionens fortolkning af Domstolens og Rettens praksis. De konkluderer, at de pågældende akter i det foreliggende tilfælde ikke er forberedende, men snarere »forudgående«.
- 36 De har dernæst bemærket, at de forud for søgsmålet påkrævede klager faktisk foreligger.
- 37 Sagsøgerne har endelig anført, at det er muligt at overholde den foreskrevne administrative procedure inden for en enkelt fase. De udtrykker sig på følgende måde: »Sagsøgerne bemærker ... at det omdiskuterede synspunkt ikke er en absolut regel, og de gør under alle omstændigheder gældende, at man ikke i alle tilfælde kan fastholde læren om tidligere afgørelses bindende virkning«.

Rettens bemærkninger

- 38 For så vidt angår den første af sagsøgernes påstande, hvorefter de kræver personaledirektørens afgørelse af 26. juni 1989 annulleret, bemærkes, at der, som det i øvrigt fremgår direkte af afgørelsens tekst, er tale om en retsakt, der er en følge af Domstolens tidligere omtalte dom i sagen Basch m.fl. mod Kommissionen. Ved denne retsakt ville Kommissionen i overensstemmelse med EØF-traktatens artikel 176 gennemføre de foranstaltninger, som opfyldelsen af den nævnte dom indebar.

- 39 I så henseende bemærkes, at det følger af Domstolen og Rettens faste praksis, således som denne er fastlagt i relation til EØF-traktatens artikel 173, at kun retsakter og beslutninger, som har retligt bindende virkninger, der kan påvirke sagsøgerens interesser gennem en væsentlig ændring af hans retsstilling, kan være genstand for et annullationssøgsmål (se Domstolens dom af 11.11.1981, sag 60/81, IBM mod Kommissionen, Sml. s. 2639, og Rettens dom af 22.6.1990, forenede sager T-32/89 og T-39/89, Marcopoulos mod Domstolen, Sml. II, s. 281). Når der er tale om retsakter eller beslutninger, hvis tilblivelse omfatter flere stadier, navnlig sådanne, som afslutter en intern procedure, følger det af den nævnte retspraksis, at det principielt kun er muligt at anfægte retsakter, hvorved institutionens standpunkt definitivt fastlægges som afslutning på denne procedure, modsat foreløbige foranstaltninger, hvis formål er at forberede den endelige beslutning. Ydermere er der med hensyn til tjenestemandssager fast praksis for, at akter, der er en forberedelse af en afgørelse, ikke indeholder et klagepunkt i vedtægtens artikel 90, stk. 2's forstand og således kun kan anfægtes indirekte under et søgsmål om annullation af anfægtelige retsakter (se f.eks. Domstolens dom af 7.4.1965, sag 11/64, Weighardt mod Kommissionen for Det Europæiske Atomenergifællesskab, Sml. 1965-1968, s. 55, org. ref.: Rec. s. 365, og af 14.2.1989, sag 346/87, Bossi mod Kommissionen, Sml. s. 303).
- 40 I det foreliggende tilfælde fremgår det af den pågældende afgørelse, der blev meddelt ved skrivelse af 26. juni 1989, at den kun giver meddelelse om genoptagelsen af proceduren i forbindelse med udvælgelsesprøven samt om de nærmere omstændigheder i direkte forbindelse med denne genoptagelse. Retten kan kun konstatere, at den nævnte afgørelse ikke indeholder nogen form for vedtagelse, som kan udskilles fra resten af proceduren vedrørende udvælgelsesprøven.
- 41 Efter Rettens opfattelse følger det direkte af ordlyden af EØF-traktatens artikel 176 sammenholdt med vedtægtens bestemmelser i det hele om gennemførelse af udvælgelsesprøver, at den anfægtede foranstaltning var den nødvendige konsekvens, som måtte drages — idet formålet var at fastsætte proceduren vedrørende udvælgelsesprøven — efter at Domstolen havde annulleret visse af udvælgelseskomitéens afgørelser. Virkningerne af denne foranstaltning er ikke mere vidtrækkende end de normale virkninger af en foreløbig akt, der er et led i sagsbehandlingen, og påvirker ikke, ud over sagsøgerens faktiske situation — idet de måtte underkaste sig udvælgelseskomitéens fornyede vurdering — deres juridiske eller vedtægtsmæssige stilling.

- 42 Som følge heraf finder Retten, at afgørelsen om at genoptage proceduren vedrørende udvælgelsesprøven er en forberedende akt, der indgår som en del af den samlede procedure, og at det kun er ved et søgsmål rettet mod den afgørelse, der er truffet som afslutning på proceduren, at sagsøgerne ville kunne påberåbe sig denne retsakts eventuelle uretmæssighed.
- 43 Det følger heraf, at denne del af påstanden skal afvises.
- 44 Hvad angår sagsøgernes anden og tredje påstand, er det tilstrækkeligt at konstatere — uden at der er grund til at træffe afgørelse i så henseende vedrørende den af Kommissionen nedlagte påstand om afvisning — at sådanne påstande ikke henhører under Fællesskabets retsinstansers kompetence, idet disse ikke har kompetence til at give institutionerne pålæg (se Rettens kendelse af 28.1.1993, sag T-53/92, Stachelski mod Kommissionen, Sml. II, s. 35).
- 45 Hvad angår kravet om erstatning, som er den fjerde påstand, bemærker Retten, at når der ikke foreligger en for den berørte tjenestemand bebyrdende forvaltningsakt, er den i vedtægtens artikel 90 beskrevne administrative procedure i princippet en procedure, der er opdelt i to led. Det følger således af artikel 90, stk. 1, at enhver person, der er omfattet af vedtægten, kan forelægge ansættelsesmyndigheden en ansøgning om at træffe en beslutning for sit vedkommende. I tilfælde af et negativt svar eller i mangel af svar kan den pågældende indbringe en klage for ansættelsesmyndigheden over dennes udtrykkelige eller stiltiende afgørelse på de betingelser, som er anført i artikel 90, stk. 2, i vedtægten. Klageproceduren har til formål at pålægge den myndighed, som tjenestemanden er undergivet, på ny at overveje sin afgørelse i lyset af tjenestemandens eventuelle indvendinger (se Domstolens dom af 21.10.1980, sag 101/79, Vecchioli mod Kommissionen, Sml. s. 3069, præmis 31). Den administrative procedure, som således er fastsat i vedtægtens artikel 90, har i sin helhed til formål at muliggøre og fremme en mindelig bilæggelse af tvisten mellem tjenestemanden og administrationen (se Domstolens dom af 23.10.1986, sag 142/85, Schwiering mod Revisionsretten, Sml. s. 3177, præmis 11).

- 46 For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt en erstatningspåstand kan antages til realitetsbehandling, følger det i øvrigt af Domstolens praksis, således som denne er blevet analyseret og præciseret af Retten (se Rettens dom af 24.1.1991, sag T-27/90, Latham mod Kommissionen, Sml. II, s. 35, præmis 38, og af 25.9.1991, sag T-5/90, Marcato mod Kommissionen, Sml. II, s. 731, præmis 49), at kun hvor der er en direkte forbindelse mellem et annullationssøgsmål og en erstatningspåstand, kan sidstnævnte påkendes som et accessorium til annullationssøgsmålet, uden at der nødvendigvis forud er blevet indgivet en ansøgning til ansættelsesmyndigheden om at erstatte de påståede tab samt en klage, der anfægter rigtigheden af den udtrykkelige eller stiltiende afvisning af ansøgningen.
- 47 I det foreliggende tilfælde vedrører sagsøgernes erstatningspåstand den økonomiske samt den ikke-økonomiske skade, de hævder at have lidt som følge af, at de først fik adgang til prøverne i forbindelse med en udvælgelsesprøve med en forsinkelse på otte år og efter flere retssager, hvilke omstændigheder skal have bevirket en forsinkelse i deres karriereforløb. Søgsmålet støttes således ikke på følgen af en enkelt retsakt, der påstås annulleret, men på flere fejl og undladelser, som hævdes begået af administrationen. Den administrative procedure forud for søgsmålet skulle således ubetinget have været indledt med de pågældendes ansøgning til ansættelsesmyndigheden om at godtgøre dem disse tab (se Rettens kendelse af 6.2.1992, sag T-29/91, Castelletti m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 77, og af 28.1.1993, Stachelski, a.st.) og i givet fald være fulgt op med en klage over afvisningen af ansøgning.
- 48 Imidlertid må Retten konstatere, at der hverken forud for eller efter sagsøgernes skrivelse af 18. september 1989 til ansættelsesmyndigheden er foretaget nogen anden rettidig henvendelse til ansættelsesmyndigheden, som opfylder kravene i vedtægtens artikel 90.
- 49 Det følger heraf, at selv om det måtte kunne lægges til grund, at den ovennævnte skrivelse skal fortolkes som en klage i vedtægtens forstand, ligger det fast, at proceduren forud for sagens anlæg ikke er afviklet i to etaper i overensstemmelse med vedtægtens artikel 90, idet der ikke forud for klagen gik en ansøgning. Hvis skrivelsen af 18. september 1989 skal betragtes som en ansøgning, ligger det ligeledes fast, at der ikke er indgivet nogen klage over afvisningen af den. Det er

herefter klart, at søgsmålet med hensyn til påstanden om erstatning ikke er anlagt i overensstemmelse med vedtægtens bestemmelser og således skal afvises.

50 Det følger af det ovenfor anførte, at søgsmålet i sin helhed skal afvises.

Sag T-28/91

Formaliteten

Parternes argumenter

- 51 Kommissionen har i første række gjort gældende, at for så vidt som genstanden for denne sag er identisk med genstanden for sag T-17/90 og hviler på samme grundlag, skal sagen afvises på grund af litispendens. Kommissionen henviser i denne forbindelse til Domstolens dom af 26. maj 1971 (forenede sager 45/70 og 49/70, Bode mod Kommissionen, Sml. s. 123, org. ref.: Rec. s. 465) og af 17. maj 1973 (forenede sager 58/72 og 75/72, Perinciolo mod Rådet, Sml. s. 511) og udleder heraf, at sagsøgerne ikke har nogen retlig interesse i nærværende sag.
- 52 Kommissionen tilføjer, at påstanden, der er rettet mod administrationens skrivelser af 13. marts 1991, er overflødig set i sammenhæng med den principale påstand, dvs. påstanden om annullation af personaledirektørens afgørelse af 26. juni 1989, og således ikke kan begrunde, at der indbringes et nyt søgsmål. I denne sammenhæng gør Kommissionen opmærksom på, at de samtaler, der omtales i nævnte skrivelse, fandt sted, uden at de pågældende har tilkendegivet deres modstand herimod, og medførte, at udvælgelseskomitéen ud over de elleve ansøgere, som allerede havde fået adgang, gav fire af sagsøgerne i sag T-28/91 adgang. Kommissionen har på denne baggrund rejst spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgerne fortsat har en interesse i at nedlægge den omhandlede påstand.
- 53 Kommissionen har subsidiært gjort gældende, at den administrative procedure forud for sagsanlægget ikke er forløbet forskriftsmæssigt, og at sagen også af denne grund bør afvises.

- 54 For så vidt som der er tale om påstandene om at få adgang til udvælgelsesprøven uden yderligere omstændigheder, at få tildelt »samme fordele som de allerede udnævnte eller beståede ansøgere« med virkning fra 1982 samt om at få tilkendt erstatning, skulle der nemlig forud for denne sag — som tilfældet er med sag T-17/90 — være indgivet såvel ansøgninger som klager efter vedtægtens artikel 90. Sagt med andre ord, sag T-28/91, som blot bekræfter de påstande, der er fremsat i sag T-17/90, kunne kun anlægges til anfægtelse af en afvisning af en klage indgivet inden tre måneder efter meddelelsen af afgørelserne af 20. december 1989, hvorved de oprindelige begæringer, der var fremsat i klagen af 18. september 1989, allerede afvistes. Eftersom denne sag blev anlagt den 30. april 1991, mens de forudgående klager blev indgivet mellem den 31. oktober og den 6. november 1990, bør den afvises.
- 55 Sagsøgerne har heroverfor for det første anført, at når de har måttet anlægge en ny sag, skyldes det, at de havde indgivet klager, som de måtte følge op. De tilføjer, at de havde enhver retlig interesse, da sagsøgte anså deres første sag for anlagt for tidligt, da den vedrørte en forberedende akt, i på ny at fremføre deres argumenter, når de retsakter, som ansås for forberedende, var blevet fulgt op af retsakter indeholdende en afgørelse.
- 56 For det andet kan der ifølge sagsøgerne kun blive tale om litispændensvirkning, »hvis der allerede foreligger en retsafgørelse, også selv om den træffes samtidig med den afgørelse, der danner grundlag for litispændensvirkningen, eller har retskraft i forhold til den senere sag«.
- 57 For det tredje har sagsøgerne over for Kommissionens subsidiære afvisningspåstand gjort gældende, at de ikke kan nedlægge de samme påstande i en klage som under et sagsanlæg. Efter deres opfattelse kan de ikke over for ansættelsesmyndigheden gøre andet end at ansøge om, at den genopretter deres situation, og især, at den tilbagekalder den omtvistede retsakt, men de kan ikke nedlægge påstand om, at denne kendes ugyldig, eller om, at der tilkendes dem erstatning, da dette ikke hører under ansættelsesmyndighedens kompetence.

Rettens bemærkninger

- 58 Indledningsvis bemærkes, at eftersom sag T-17/90 i sin helhed er afvist, er den af Kommissionen nedlagte påstand om afvisning på grund af, at sagsøgerne har anlagt en anden sag, der er identisk med den første, blevet uden genstand. Som følge heraf skal Retten ikke tage stilling til dette anbringende.
- 59 Sagsøgernes første påstand må afvises af de grunde, som er anført under præmis 38-42, hvortil Retten udtrykkeligt skal henholde sig.
- 60 Hvad angår den anden, tredje og fjerde påstand er det tilstrækkeligt som begrundelse for, at disse afvises, at henvise til begrundelsen anført under præmis 44 i nærværende dom, som Retten ligeledes udtrykkeligt skal henholde sig til.
- 61 Hvad angår påstanden om erstatning må denne afvises af de samme grunde, som er anført ovenfor under præmis 45-49. Det fremgår nemlig af sagen, at sagsøgerne kun har overholdt det ene led af den forudgående administrative procedure, hvilket nødvendigvis i det foreliggende tilfælde må medføre afvisning af denne.
- 62 Det følger herefter, at sagen skal afvises i sin helhed.

Sag T-17/92

Formaliteten

- 63 Kommissionen har ikke påstået afvisning i denne sag.

- 64 I medfør af procesreglementets artikel 113 kan Retten imidlertid til enhver tid af egen drift efterprøve, om sagen skal afvises, fordi ufravigelige procesforudsætninger ikke er opfyldt.
- 65 Hvad angår den anden og den tredje påstand er det tilstrækkeligt som begrundelse for, at disse afvises, at henvise til den i nærværende doms præmis 44 givne begrundelse, som Retten udtrykkeligt skal henholde sig til.
- 66 Hvad angår erstatningspåstanden, skal denne afvises af de samme grunde, som er anført ovenfor under præmis 45-49. Det fremgår nemlig af sagen, at sagsøgerne kun har overholdt et enkelt led af den forudgående administrative procedure, hvilket i det foreliggende tilfælde nødvendigvis medfører afvisning af denne påstand.
- 67 Det følger af ovenstående, at sag T-17/92 kun kan antages til realitetsbehandling for så vidt angår den første påstand, der vedrører annullation af udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgerne adgang til at fortsætte i forbindelse med udvælgelsesprøve KOM/B/2/82.

Realitetsspørgsmålet i forbindelse med den første påstand

Parternes argumenter

- 68 Sagsøgerne har for det første anført, at personaledirektørens afgørelse, som blev meddelt dem ved hans notat af 26. juni 1989, ikke var i overensstemmelse med Domstolens dom, og at den nedsættelse af udvælgelseskomitéen på ny, der blev givet meddelelse om i dette notat, faktisk ikke kunne gennemføres. Hvad angår det sidste punkt har sagsøgerne henvist til, at ikke alene formanden for udvælgelseskomitéen, som på ingen måde var forhindret i at fortsætte med at varetage hvervet, men også andre medlemmer af udvælgelseskomitéen er blevet udskiftet, uden at der har foreligget »tvingende grunde«. Udvalgskomitéens formands afgang har ifølge sagsøgerne ikke været begrundet i dennes ønske om ikke at skade udvalgskomitéens arbejde, således som det hævdes af Kommissionen. Ifølge sagsøgerne drejer det sig om en ubegrundet nægtelse fra den pågældendes side af at påtage sig formandskabet, hvilket hun alene var i stand til at bestride. Sagsøgerne er af den

opfattelse, at på grund af formandens afgang har udvælgelseskomitéen ikke kunnet udføre sit arbejde på en korrekt måde, og at det følgelig ikke var muligt at sikre dens funktion. Med hensyn til den af sagsøgte anførte praksis ved Domstolen, bemærker sagsøgerne, at dommen af 13. februar 1979 (sag 24/78, Martin mod Kommissionen, Sml. s. 603) vedrører et tilfælde af et medlems fravær fra udvælgelseskomitéen. I det foreliggende tilfælde var det imidlertid, stadig ifølge sagsøgerne, udmærket muligt for udvælgelseskomitéen at udøve sine funktioner, idet formandens fravær var ubegrundet og skyldtes en fuldstændig egenhændig beslutning fra formandens side. Hvad angår dommen af 26. februar 1981 (sag 34/80, Authié mod Kommissionen, Sml. s. 665) understreger sagsøgerne endvidere, at det i det foreliggende tilfælde ikke drejer sig om, hvorvidt en formand for en udvælgelseskomité på ny kan udøve denne funktion, men om det forhold, at formanden uden gyldig grund ikke har gjort det.

- 69 Kommissionen har heroverfor for det første anført, at den har handlet i overensstemmelse med dommen i sagen Basch m.fl. mod Kommissionen. Den har nemlig ved afgørelsen af 26. juni 1989 nedsat udvælgelseskomitéen på ny i dens oprindelige sammensætning, medmindre »tvingende grunde« var til hinder herfor, hvilket udtryk ifølge Kommissionen dækker såvel tilfælde af død, sygdom, forflyttelse samt, som i det foreliggende tilfælde, udvælgelseskomitéens formands afgang. Udvalgskomitéens formands afgang var begrundet i hensynet til ikke at skade udvalgskomitéens arbejde, idet beskyldninger for »partiskhed« var blevet rettet mod hende. Under henvisning til den førnævnte dom i sagen Martin mod Kommissionen bemærker Kommissionen, at de ovennævnte grunde retfærdiggør en fravigelse af princippet om ligebehandling af ansøgerne i den samme udvalgsprøve, da det i det foreliggende tilfælde var umuligt på anden måde at sikre udvalgskomitéens funktion. Ifølge Kommissionen var den efter dommen i sagen Basch m.fl. mod Kommissionen forpligtet til at afhjælpe manglerne i forbindelse med gennemførelsen af udvalgsprøven, og at genskabe den situationen for sagsøgerne, som bestod forud for den annullerede afgørelse. Kun såfremt arbejdet var blevet fortsat i en udvalgskomité, der bevidst var anderledes sammensat, kunne dette resultat være draget i tvivl. I øvrigt har Domstolen i den nævnte sag Authié mod Kommissionen antaget, at man ikke kunne bebrejde en udvalgskomité, hvis afgørelse om afvisning af en ansøger var blevet annulleret af Domstolen på grund af retsstridig fremgangsmåde og manglende begrundelse, at den ikke havde truffet afgørelse på ny med en ændret sammensætning.

- 70 Sagsøgerne har for det andet gjort gældende, at i modsætning til hvad personale-direktøren gav udtryk for i sit førnævnte notat af 8. september 1989, har udvalgskomitéen ikke i sin bedømmelse taget hensyn til forhold, som ligger efter den i meddelelsen om udvalgsprøven anførte referenceperiode, dvs. efter den 25. februar 1982.

- 71 Hvad angår den referenceperiode, som skal tages i betragtning af en udvælgelseskomité, har Kommissionen bemærket, at komitéen er bundet af meddelelsen om udvælgelsesprøven, hvorefter referenceperioden udløb i februar måned 1982. I det foreliggende tilfælde har udvælgelseskomitéen netop lagt til grund, at referenceperioden var den i meddelelsen om udvælgelsesprøven angivne periode, og har således ikke begået nogen fejl. Kommissionen har tilføjet, at administrationen ikke kan opfordre og endnu mindre forpligte en udvælgelseskomité til at tage hensyn til en periode, som ligger efter den i meddelelsen om udvælgelsesprøven angivne referenceperiode.
- 72 Sagsøgerne har for det tredje gjort gældende, at udvælgelseskomitéen har haft samtaler med administrativt overordnede tjenestemænd, som den havde udvalgt vilkårligt. De har i øvrigt anført, at der ved samtalerne med deres overordnede ikke er taget hensyn til, at det for de fleste af dem var umuligt at huske noget på grund af den forløbne tid. Yderligere har sagsøgerne bestridt, at deres overordnede og udvælgelseskomitéen var i stand til at udtale sig om deres kvalifikationer, ligesom udvælgelseskomitéen ikke fuldt ud har undersøgt de bemærkninger, de havde fremsat.
- 73 Kommissionen har henvist til, at den ved ovennævnte skrivelse af 13. marts 1991 gav alle deltagere i udvælgelsesprøven meddelelse om, at de ville blive indbudt til en supplerende samtale med udvælgelseskomitéen, der ville informere dem om indholdet af de udtalelser, som personer, der var blevet konsulteret dem vedrørende, var fremkommet med. Disse samtaler fandt sted i april 1991, og Kommissionen anser det derfor for at være med urette, når sagsøgerne hævder, at deres overordnede ikke er blevet hørt, eller at de ikke har haft mulighed for at tage stilling til disses udtalelser.
- 74 Sagsøgerne har for det fjerde anført, »at hvis udvælgelseskomitéen har undersøgt de udtalelser, som deres overordnede er fremkommet med, har man ikke fortolket disse rigtigt, hverken hvad angår indholdet eller rækkevidden af disse«.
- 75 Endelig har sagsøgerne Vitale og Michiels anført særlige klagepunkter.

Vitale har gjort gældende:

- »— Hvad angår skriftlig udtryksform, har hans overordnede ikke taget hensyn til, at sagsøgeren har udarbejdet notater vedrørende bestilling af kontorartikler (hvilket siden midten af 1976 har vedrørt en stor afdeling).

- Med hensyn til sammenfatningsevne ved sagsøgeren ikke, hvordan hans overordnede har vurderet denne. Udvalgelseskomitéen har haft en samtale med C., som ikke var hans overordnede på daværende tidspunkt, og med hvem han har haft problemer, der vedrører tiden efter den relevante periode. H. har fremsat påstande, der på den ene side ikke vedrører den relevante periode og på den anden side bestrides af sagsøgeren.

- For så vidt angår hans evne til selvstændigt at organisere sit arbejde understreger sagsøgeren, at han siden den 1. juli 1979 har været alene om at udføre tre personers arbejde«.

Michiels har anført:

- »— Det arbejde, som sagsøgeren har udført siden 1971, er altid blevet udført af en tjenestemand i kategori B (B3 eller B2), hvilket beviser sagsøgerens formuleringsevne, evne til sammenfatning og til at udtrykke sig skriftligt«.

76 Med hensyn til de af Michiels og Vitale fremsatte klagepunkter har Kommissionen bemærket, at disse simpelt hen har fremsat påstande, der ikke er bestyrkede, uden at påvise, at udvalgelseskomitéen reelt har begået fejl.

Rettens bemærkninger

- 77 Sagsøgerne har i det væsentlige gjort to anbringender gældende; for det første den påståede ulovlige sammensætning af udvælgelseskomitéen, da den vedtog den anfægtede afgørelse; for det andet, at udvælgelseskomitéen har begået visse fejl.
- 78 Vedrørende sagsøgernes første anbringende bemærkes, at såfremt Fællesskabets retsinstansers annullerer en retsakt fra en institution, påhviler det sidstnævnte i medfør af EØF-traktatens artikel 176 at træffe de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af dommen.
- 79 Når det drejer sig om en udvælgelsesprøve som den omtvistede, hvor Domstolen har annulleret en afgørelse truffet af udvælgelseskomitéen på grund af manglende begrundelse og retsstridig fremgangsmåde, indebærer opfyldelse af dommen en genoprettelse af situationen, således som denne forelå, før de omstændigheder indtrådte, som Domstolen har kritiseret.
- 80 Det fremgår imidlertid af sagen, at det i det foreliggende tilfælde ikke var muligt at genoprette en situation, som var fuldstændig identisk med den, der forelå forud for den af Domstolen annullerede afgørelse, idet visse medlemmer af udvælgelseskomitéen var gået af i mellemtiden. Under disse omstændigheder findes det nødvendigt at undersøge, hvorvidt den skete ændring i udvælgelseskomitéens sammensætning kan medføre, at dennes efterfølgende arbejde må anses for behæftet med mangler.
- 81 I denne henseende bemærkes indledningsvis, at en udvælgelseskomité's arbejde med en udvælgelsesprøve i henhold til vedtægtens bilag III skal forløbe på en måde, der sikrer en hensigtsmæssig procedure for ansættelse i Fællesskabets administration. Af og til strækker dette arbejde sig nødvendigvis over en lang periode, endog flere år, især i det tilfælde, hvor en af komitéens afgørelser annulleres af Fællesskabets retsinstanser. Det er således muligt, at en udvælgelseskomité's sammensætning under disse omstændigheder kan ændre sig i løbet af årene som følge af forhold, administrationen ikke er herre over. Under disse omstændigheder må der gives administrationen mulighed for — for at sikre kontinuiteten i Fællesskabets

administration — at genbesætte visse medlemmers pladser i udvælgelseskomitéen under opretholdelse af en situation så tæt på den oprindelige som muligt, når det viser sig umuligt at nedsætte udvælgelseskomitéen på ny med dens oprindelige sammensætning. Dette gælder særligt i tilfælde af alvorlig sygdom, ændret tjenstlig placering eller et udvælgelseskomitémedlems afgang, da ansættelsesmyndigheden i sidstnævnte tilfælde ikke råder over midler til at tvinge et medlem af en udvælgelseskomité til at deltage mod sin vilje.

82 I det foreliggende tilfælde konstaterer Retten, at det fremgår af Kommissionens svar på Rettens spørgsmål, at formanden og et medlem af udvælgelseskomitéen er gået af, og at ansættelsesmyndigheden derfor har erstattet dem med to nye medlemmer.

83 Det følger af det ovenfor anførte, at under de foreliggende omstændigheder skyldtes ændringen i udvælgelseskomitéens sammensætning, at det var umuligt for administrationen at nedsætte den nævnte udvælgelseskomité på ny med dens oprindelige sammensætning. Retten finder, at denne ændring ikke kan antages at være retsstridig, da administrationen kun har haft til hensigt at sikre kontinuiteten i Fællesskabets administration, navnlig da der ikke er gjort magtfordrejning gældende.

84 Det følger heraf, at udvælgelseskomitéens sammensætning, således som denne var på tidspunktet for de omtvistede begivenheder, ikke kan medføre, at dennes arbejde anses for ugyldigt, og at dette anbringende må derfor forkastes.

85 Vedrørende sagsøgernes andet anbringende, der støttes på, at udvælgelseskomitéen skal have begået visse fejl, har sagsøgerne fremført flere argumenter. Det første støttes på, at udvælgelseskomitéen har undladt ved bedømmelsen at tage hensyn til forhold, som lå efter den 25. februar 1982. I den henseende fremgår det af den tidligere omtalte skrivelse af 26. juni 1989, at den referenceperiode, som skulle tages i

betragtning, netop udløb den 25. februar 1982. Ifølge skrivelsen af 8. september 1989 fra personalelederen er det ligeledes denne dato, der bør lægges til grund, medmindre en anden dato har været anvendt ved vurderingen af kvalifikationerne hos andre ansøgere, der ikke har klaget, eller som har bestået.

- 86 Retten konstaterer imidlertid, at sagsøgerne ikke har fremført noget argument eller bevis, der er egnet til at vise rigtigheden af de påstande, som danner grundlag for deres argumentation, såsom at udvælgelseskomitéen for visse ansøgere vedkommende har taget hensyn til forhold, som ligger efter det ovennævnte referencetidspunkt. Det følger heraf, at dette argument bør forkastes.
- 87 Med hensyn til det andet argument, der vedrører spørgsmålet om, hvorvidt udvælgelseskomitéen faktisk har hørt sagsøgernes administrativt overordnede, bemærkes for det første, at sagsøgerne ikke er fremkommet med noget til støtte for deres anbringender. For det andet fremgår det af de dokumenter, som Kommissionen på Rettens anmodning har fremlagt i så henseende — og som ikke anfægtes af sagsøgerne — at udvælgelseskomitéen faktisk har hørt sagsøgernes overordnede.
- 88 Hvad angår den påståede mulighed for, at de overordnede eventuelt har glemt relevante forhold, er det tilstrækkeligt som grundlag for at forkaste dette argument at konstatere, at sagsøgernes påstande ikke er støttet på nogen form for bevis og end ikke er præciseret.
- 89 For så vidt angår det tredje argument, hvorefter udvælgelseskomitéens medlemmer hverken har været i stand til at vurdere sagsøgernes kvalifikationer eller fuldt ud har undersøgt de bemærkninger, som de er fremkommet med, konstaterer Retten for det første, at sagsøgerne ikke har støttet disse anbringender på nogen omstændighed, der gør det muligt at efterprøve, om de er rigtige. For det andet fremgår

det af referaterne af samtalerne mellem ansøgerne og udvælgelseskomitéens medlemmer, som er fremlagt af Kommissionen på Rettens anmodning, at udvælgelseskomitéen har informeret de pågældende om indholdet af de bemærkninger, som deres overordnede havde fremsat over for den. Det følger heraf, at dette argument må forkastes.

- 90 Hvad angår det fjerde argument, hvormed sagsøgerne anfægter den fortolkning, udvælgelseskomitéen har foretaget af de udtalelser, deres overordnede havde afgivet, er det tilstrækkeligt at konstatere, at sagsøgerne herved søger at stille spørgsmål ved selve resultatet af den vurdering, som udvælgelseskomitéen har foretaget af ansøgernes egnethed. Imidlertid kan disse vurderinger kun efterprøves af Fællesskabets retsinstanser i tilfælde af åbenbar krænkelse af de regler, der gælder for udvælgelseskomitéens arbejde (se Domstolens dom af 9.10.1974, forenede sager 112/73, 144/73 og 145/73, Campogrande m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 957), hvilket der ikke er tale om i denne sag.
- 91 Hvad angår endelig det af sagsøgerne Vitale og Michiels anførte, er det tilstrækkeligt at bemærke, således som Kommissionen også har gjort det, at der er tale om rene påstande, der på ingen måde støttes af nogen form for bevis.
- 92 Det følger af ovenstående, at Rettens undersøgelse af sagsøgernes klagepunkter ikke har påvist nogen krænkelse af de regler, der gælder for at iværksætte og gennemføre udvælgelsesprøver. Følgelig kan der heller ikke gives sagsøgerne medhold for så vidt angår den første påstand.
- 93 Det følger heraf, at der i sag T-17/92 for så vidt angår den første påstand ikke kan gives sagsøgerne medhold og i øvrigt, at alle tre sager afvises.

Sagens omkostninger

- 94 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. I henhold til procesreglementets artikel 88 bærer institutionerne dog selv deres egne omkostninger i tvister mellem Fællesskaberne og deres ansatte.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Tredje Afdeling)

1) For så vidt angår den første påstand i sag T-17/90 frifindes Kommissionen; i øvrigt afvises sag T-17/90, T-28/91 og T-17/92.

2) Hver part bærer sine omkostninger.

Biancarelli

Vesterdorf

García-Valdecasas

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 15. juli 1993.

H. Jung
Justitssekretær

J. Biancarelli
Afdelingsformand